Svenska Canada-Tidningen

BOX 3074. TELEFON GARRY 3174.

Utgifven hvarje torsdag af

CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

825 Logan Ave., Winnipeg, Man.

PRENUMERATIONSPRIS:

Ett år (i förskott)	$1.00
Halft år do	.50
Tre månader	.25
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år do	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till THE CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Inskickade prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressslappen.

J. A. HAMBERG, Manager. B. ENSTEOM, Editor.

BEFULLMAKTIGA REPRESENTANTER FÖR SVENSKA CANADA TIDNINGEN.

O. L. Enström, P. M.,	Edmonville, Alta.
P. E. Ringvall, P. M.,	Ringvall, Alta.
C. J. Pehrson, P. M.,	Odin, Alta.
S. Westman, P. M.,	Midale, Sask.
John E. Forsman P. M.	Scandinavia, Man.
Frank Hillstrand,	Hilltop, Man.
J. E. Anderson, P. M.,	Net of Lake, Sask.
Gust. Forsell, P. M.,	Falun, Alta.
Alfr. Åkerlindh,	Ottawa
A. P. Peterson,	Prince Albert, Sask.
Gust. Olson,	Port Arthur, Ont.
J. E. Falk, P. M.	New Hill, Alta.
Erik J. Haglöf,	Höglo P. O., Sask.
David Skogland, 222 First St. Edmonton, Alta.	

WINNIPEG OCH RECIPROCITETEN.

Skall vår stad ruineras?

Det synes nu ganska säkert att reciprocitetsöfverenskommelsen skall i sinom tid bli ratifierad. Det finnes ju en svag möjlighet att förslaget blir strypt i den amerikanska senaten eller ock kunna de konservativa i Canada prata ihjäl reciprociteten i Dominionparlamentet, såsom de ju hota att göra. Men man lär dock kunna hålla tio mot ett på att reciprociteten är genomförd före utgången af innevarande år.

De konservativa olycksprofeterne ha bland annat spått död och undergång åt Winnipeg om reciprocitetsförslaget går igenom. Handeln mellan provinserna skall bli förstörd, de canadensiska järnvägarnas trafik skall bli alldeles ruinerad — och detta betyder att äfven Winnipegs handel skall vissna bort och dö. Så illa, låter det! Men så illa blir det nog lyckligtvis icke. Hvarje Winnipegbo vet att vår stad aldrig kännt sig lifskraftigare än nu, att aldrig ha friskare vindar blåst i detta samhälle än just nu. De många konservativa affärsmän som bygga och bo här, bekänna sig naturligtvis officiellt till partiläran om Canadas och Winnipegs stundande ekonomiska ödeläggelse. Men handla de därefter? Vore de uppriktiga i sin tro på den kommande olyckan borde de ju skynda att sälja sina affärer och sina fastigheter till de förblindade liberale affärsmän, hvilka nu se som mest optimistiskt på Winnipegs framtid och därför utan tvifvel skulle betala bra just nu. Och sedan skulle de med sina kontanter gladeligen draga öfver gränsen söderut och slå sig ned t. ex. i Chicago, där de kunde med tillhjälp af det nya reciprocitetsfördraget fortfarande frodas och blomstra på Canadas bekostnad. Detta vore ju precis att handla i konsekvens med den munnens bekännelse som nu dagligen fyller Canadas konservativa tidningar. Men har man sett en enda af våra konservativa handla på detta sätt? Tvärtom, de utvidga sina affärer och köpa mer real-estate — precis som de förblindade liberale optimisterna. Den konservativa tron på Winnipegs säkra ruin, om reciprocitetsfördraget går igenom, är alltså en "död tro" — en "tro utan gerningar". Och hvarje förnuftig människa dömer helst sina medmänniskor efter hur de lefva och handla — ej efter hur de prata!

RECIPROCITETSSTRIDEN I OTTAWA

står i dessa dagar som hetast. Båda partierna synas fast beslutna att göra sitt bästa — eller värsta — för att gå som segrare ur striden om den segslitna reciprocitetsfrågan. Det ser rent af ut som om Sir Wilfrid skulle bli hindrad att deltaga i den viktiga imperiala konferensen som hålles i London. Sir Wilfrid svarade på de konservatives förfrågan att han fullkomligt insåge vikten af att Canadas premierminister vore närvarande vid konferensen ifråga, men att det helt och hållet berodde på oppositionen hur det ginge med den saken. Han hade för länge sedan beställt hyttplats till resan, men om oppositionen fortsatte med sin obstruktionspolitik komme han naturligtvis att stanna hemma. Ty Canadas intressen borde dock gå i första rummet, och hans närvaro blefve genom oppositionens taktik tydligen alldeles nödvändig här hemma. Oppositionen hade föreslagit att alternativt öfverlemna åt kabinettskollegerne att sköta parlamentsaffärerna under resan, att uppskjuta behandlingen af reciprocitetsfrågan till hemkomsten eller ock att ajournera parlamentet i tre månader — men intet af dessa förslag kunde naturligtvis godkännas af premiermistern.

Det sannolikaste är alltså att Sir Wilfrid icke kan närvara vid den imperiala konferensen. Denna, som hålles endast en gång hvart fjärde år, är af mycket stor betydelse för det engelska rikets enhet, och det vore därför mycket beklagligt om Canadas premierminister skulle nödgas utebliva. Men i så fall är det, som Sir Wilfrid själf med styrka framhållit, helt och hållet det konservativa partiet som får bära skulden.

EN BRIST I SVENSK LAGSTIFTNING.

I fängelsepredikantens vid Långholmen berättelse för 1910 påpekas en brist, som finnes i lagstiftningen om den villkorliga domen. Den behöfver en komplettering genom öfvervakning under viss tid af den villkorligt dömde, såsom sker i utlandet.

Genom denna öfvervakning kommer den merendels karaktärssvage brottslingen att erhålla det stöd och den hjälp, han så väl behöfver. Genom en dylik öfvervakning skulle dessutom följa, säger fängelsepredikanten, att den dömde lär sig förstå, att brott mot samhällets lagar alltid medför straff, men arten af straffet kan vara olika. Och för den villkorligt dömde blir straffet öfvervakning under viss tid.

I berättelsen talas äfven om ett särdeles fall af benådning från det gångna året. En f. d. uppbördsman var dömd för förskingring till 10 månaders straffarbete, men blef efter 7 månaders straffarbete benådad. Redan detta, att benådning skedde vid så kortvarigt straff, är påfallande. Men det egentligen säregna är, att mannen, som äfven förklarats ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas, återfick denna rättighet.

Månne detta tyder på, frågar fängelsepredikanten, att man på högre ort finner straffpåföljden ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas både lika otidsenlig och för den frigifne hinderlig som straffpåföljden förlust af medborgerligt förtroende?

SPANSKA HISTORIEN I FÅGELPERSPEKTIV.

Följande anslående lilla skiss har spanske konseljpresidenten Canalejas tecknat Spaniens historia och karakteriserat de förnämsta sträfvandena för sin politik.

"En gång var Spanien ett blomstrande land, det var då mohrerna ännu lefde där. Deras byggnader förtjuste hela världen. Det var orätt af Ferdinand den katolske och hans gemål Isabella att förjaga mohrerna, ty de odlade Andalusiens fält och åstadkommo ett stort uppsving i de ekonomiska förhållandena. De utarmade icke landet, utkramade det icke som en citron. De voro präktiga människor. Men jesuiterna, Ignatius Loyolas efterföljare, bragte olycka öfver oss.

Vi intaga en undanställning inom det civiliserade Europas stater. Våra förhållanden äro så svåra, att vår suveränitet icke längre är fullständig. I vårt fädernesland har icke kommit någon westfalisk fred, som blifvit utgångspunkt för verklig borgerlig frihet och verkligt modern rätt. Icke en gång samvetsfreden hafva vi kunnat tillkämpa oss. Blott till det yttre äro vi en modern stat. Våra lagar äro formade efter andra nationers, men i grund och botten äro vi efterblifna på alla områden och äro kyrkan underdåniga. Någon verklig frihet finnes icke i Spanien, ty Spanien är ännu alltjämt Vatikanen underdånigt.

STORHETSDRÖMMAR.

En profeterande prest.

En framstående prest i Toronto har nyligen under en intervju med en Washington-korrespondent uttalat så, som sin åsikt att i en framtid — ehuru icke en snar — kommer det att uppstå en konfederation af staterna i Norra Amerika med Förenta Staterna och Canada som hufvudparterna. Han nämner endast dessa båda land, men det är klart att vid bildandet af en sådan konfederation måste man inbegripa Mexico och Central Amerikas republiker. En sådan konfederation i förening med England skulle kontrollera världspolitiken.

En nordamerikansk konfederation är ingenting nytt, ett dylikt projekt är mycket gammalt, men har vid intet tillfälle diskuterats på allvar. I samma mån som staterna blifvit äldre och utveckla sig efter egna gifna linier, blir utsikten för en sådan förening allt mindre och mindre.

Hvar och en stat tänker att det är bästa att finna lösningen af egna problemer i stället för att bringa in nya, som kanske komma i konflikt med bestående ställningar och hvilka skulle medföra afskaffandet eller ändrandet af redan bestående institutioner.

Denne Toronto-man syntes antaga att reciprocitetsfördraget mellan Canada och Staterna, understödt af ett allmänt fredsdomstolsfördrag med England, skulle föra oss betydligt närmare realiserandet af en sådan konfederation. Han tycker ikke om annekteringsidén, hvilket dessutom är något som ingen på allvar tänker på här åtminstone för tillfället, hvad man än tänkt och hvad åsikterna må hafva varit för några år sedan. Konfederationen har en annan klang och en annan mening för honom. Reciprocitet är en handelstraktat. Konfederation skulle nödvändigt bli ett politiskt fördrag. Det förra är nära att förverkligas; det senare är endast en dröm och kommer sent eller aldrig att förverkligas.

DEN SVARTA FRÅGAN I AMERIKA.

På senaste åren ha allt flera tecken varslat om att negerfrågan håller på att bli akut och brännande äfven i nordstaterna i U. S. A., där den tills för ett tiotal år sedan knappt existerade, liksom det utan tvifvel blott er en tidsfråga när negrerna afstängas från tillträde till Canada. Det har redan kommit därhän, att lynchningar af svarte börjat föröfvats i flera nordstater, hvarest man länge hyst endast afsky för detta bruk, medan det praktiserades blott i södern.

I mindre drastiska, men icke mindre varslande former framträder frågan, såsom här om dagen nämndes mängenstädes i de nordliga städerna uti de hvites bemödanden att bojkotta negrerna socialt genom att afstänga de hvita kvarteren mot dem och upprätta formliga neger-ghetton. Det är Baltimore, som härutinnan gått i spetsen; där beslöts en sådan afspärrning redan i December förra året af stadsfullmäktige, och sedan domstol kasserat detta beslut på grund af ett formfel, arbetar man nu på att skapa ett beslut som bättre skall stå sig inför rätta. Och andra städer bereda sig på att följa exemplet; i New York ha de rike, som nämdt, tillgripit en bojkottande frivillig sammanslutning utan anlitande af lagvägen såsom ett lika effektivt medel att hålla sig obesmittade af det svarta intrånget.

Det är möjligt att Baltimore misslyckas i försöket att få till stånd ett lagligt beslut; men redan försöket är betecknande nog, och i nödfall tillgriper man naturligtvis äfven där föredömet från New York.

I sistnämda stad har det stora droskbolaget nyss nödgats afskeda alla sina svarta kuskar, emedan hotellens hvita gäster vägrade att åka i droskor, på hvilkas kuskbockar "niggrer" sutto. En domare i New York afvisade härom dagen en svart bärares anhållan om skadestånd för oberättigad arrestering med den motiveringen, att "en färgad man lider icke så mycken skam genom en arrestering som en hvit man". Och för ett par veckor sedan måste ett stort kvinnligt rösträttsmöte aflysas, emedan inbjudarinnorna varit nog oförsiktiga att icke begränsa inbjudningen till hvita kvinnor.

I Massachusetts bli numera färgade gossar och flickor utan vidare utestängda från skolklasser och klubbar, så snart de skulle uppgå till 20 procent af hela klassen eller klubben.

Den amerikanska arbetarefederationen har nyligen måst taga tillbaka ett föregående beslut att utesluta sådana föreningar som i sin tur utesluta de färgade arbetarne. Svarta kvinnor finna fortfarande sysselsättning i norden såsom tjänarinnor och tvätterskor, men för de svarta karlarna börja alla vägar att ärligt förtjäna sitt lifsuppehälle där stängas. De begränsas numera till tillfälliga "jobb" af lägsta slag, som de hvita arbetarne icke vilja utföra.

Samtidigt har norden alltmera upphört att ens uttala någon protest mot söderns olagliga åtgärder för att beröfva de svarte all rösträtt.

Hurudant samlifvet i södern mellan hvita och svarta är kan man ju tillräckligt förstå af det faktum, att den framstående och berömde historikern och nationalekonomen professor Du Bois, som har några droppar svart blod i sina ådror, icke får beträda det offentliga Carnegie-biblioteket i Atlanta, där hans lärda böcker stå på hyllorna och för hvars underhåll han som andra betalar en dryg skatt.

Inför de hotfulla framtidsutsikter, som den svarta frågans tillspetsande skapar, börja de hvita amerikanarne åter spekulera på botemedel af största dimensioner. Den ene ger ut en bok om nödvändigheten af att exportera alla niggrerna tillbaka till Afrika; den andre skildrar i en mängd broschyrer och artiklar nödvändigheten att inköpa t. ex. Texas och förvandla denne stat till en ren negerstat, dit alla svarte från hela Amerika skulle deporteras; den tredje vill skjutsa iväg de svarte till de västindiska öarna. O. s. v. Och alla projekten äro lika opraktiska, äfven bortsedt från den moraliska sidan.

Det enda, som för närvarande kan med visshet förutsättas om den svarta frågans framtida utveckling i U. S. A., det är att denna fråga blir svårare och så mycket mera hotande kräfver en lösning, ju mera negrerna komma i åtnjutande af folkundervisningen. De alldeles obildade svarte kunna finna sig i den behandling, som de hvite gifva dem; men en halfbildad neger vill icke resignera, utan söker tränga sig fram till jämlikhet — och blir då så mycket mera "odräglig" för de hvites stora flertal.

ETT HUGG MOT FREDSSAKEN.

Under debatten i tyska riksdagen om afrustningsfrågan höll rikskanslären von Bethmann-Holweg ett anförande, hvari han på det mest tydliga sätt sade ifrån att från Tysklands sida hade man ingenting att vänta i frågan om afrustning. Af de försiag som framkommit fanns, påstod rikskanslären intet som kunde tagas på allvar. Att stryka den s. k. hedersklausulen i skiljedomstraktaterna, så att alla tvistefrågor utan undantag skulle kunna hänskjutas till skiljedom, förklarades fullkomligt onödigt, ty en sådan traktat skulle ändå inte innebära någon fredsgaranti. Frågan om afväpning vore "omöjlig, så länge människorna voro människor och staterna voro stater."

Anförandet har väckt det största uppseende både inom och utom Tyskland. Berliner Taageblatt och flera andra vänstertidningar beteckna talet som en desillusion, som måste hos alla fredsvänner framkalla en bitter missräkning.

Franska och engelska tidningar återgifva omständligt hela anförandet, åtföljdt af mer eller mindre utförliga reflektioner. Figaro skrifver, att talet var det klarast och bestämdaste nej från Tysklands sida till alla utopier om afrustning och världsfred. Begreppet humanitet existerar ej för Bethmann-Hollweg. Han tänker endast på Tysklands storhet. Tyskland vill icke afstå från kriget, utan vill spela en stor nations roll intill slutet.

De engelska liberala tidningarna uttala mer eller mindre öppet sin besvikenhet, under det att Englands högertidningar ge von Bethmann-Hollweg fullkomligt rätt i hans underkännande af alla tankar på världsfred.

Bland de tyska socialisterna är harmen mot rikskanslären mycket stor. Ledebour framställde sålunda ett förslag om en särskild omröstning angående rikskanslärens arvode, på det att riksdagsmän som öfvertygats om rikskanslärens absoluta oduglighet skulle kunna rösta emot detsamma. Talaren blef af presidenten kallad till ordningen, men de socialdemokratska tidningarna hälsa hans förslag med bifall.

EN NATIONALGÅFVA TILL FÖRFATTAREN AUGUST STRINDBERG.

Ett upprop, som i Sverige utfärdats för tecknandet af en nationalgåfva till August Strindberg, har följande lydelse:

"I fyra årtionden har August Strindberg verkat; sin långa arbetsdag har han vigt åt den svenska odlingen, och med outsläcklig skaparlust har han i vår litteratur byggt ett väldigt monument. Han är inledaren af en ny tid i den svenska vitterheten, och i hans diktning spegla sig vår natur och vårt folk så rikt och lefvande som hos ingen annan. Hans starka ande har skänkt vår diktkonst verk, som alltjämt skola inviga nya släktled i sin stridbara idealitet, sitt manliga mod och sin salta lifskunskap. Hans diktning spänner öfver människosjälens djup och höjder; han har trängt ned i lifvets heta och smärtfyllda afgrunder och åter stigit till försoningens och kärlekens ljusa rymder. Hans pröfvande och sanningssökande natur har aldrig slagit sig till ro med färdiga resultat. Genom hela hans hans diktargärning går ett etiskt drag af själfransakan och en stark känsla för människornas rätt liksom för deras nöd. Strindberg är vårt dramas egentlige skapare, och i hans skådespel lefver den rikaste mångfald gestalter från skilda tider och klasser. Han är vår prosas store förnyare, och hans böcker tala svenska med kärnfull och träffsäker kraft och ojämförlig ursprunglighet. Han är förtrogen med det svenska språkets väsen och lynne som ingen. Hans verk ingår redan som oupplöslig del i vår kultur och tränger sig genom sin inre sanningshalt och sin konstnärliga kraft oemotståndligt fram utanför dess gränser. Vidt synligt inför eftervärlden skall det vittna om vår tids strider och människor.

August Strindbergs verk har länge varit förtjänt af ett öppet och samladt erkännande från det folk, som emottagit det till evärdlig arfvedel. Att visa honom tacksamhet är för vår nation en angelägenhet, som står utom samhällsklassernas och lifsåskådningarnas motsätser. Denna plikt hvarken kan eller får vidare eftersättas. I syfte att bringa vår store författare en nationell hyllning inbjuda vi svenska män och kvinnor, alla, som med oss erkänna denna tacksamhetsskuld, att oberoende af stånd, klasser och förmögenhetsvillkor teckna bidrag till en hedersgåfva i pänningar, afsedd att öfverlemnas till diktaren August Strindberg hans nästkommande födelsedag den 22 januari 1912."

Uppropet är undertecknadt af ett synnerligen stort antal — öfver 200 — författare och kritiker, bildande konstnärer och musiker, teaterdirektörer, skådespelare och regissörer, vetenskapsmän af olika fack, politiker och andra bemärkta personer.

Intresserade personer, föreningar och institutioner, som önska tillhandahålla insamlingslistor, kunna hänvända sig till Strindbergsinsamlingens expedition, Jakobsgatan 22 B, Stockholm, hvarifrån äfven öfriga upplysningar meddelas.

RÄTTVISA OCH FILANTROPI.

Den amerikanska tidningen "Oregonia" riktar en skarp anklagelse mot Andrew Carnegie på grund af hans uraktlåtenhet att återupprätta det ruinerade Carnegie Trust Company. Den påstår nämligen, att mr Carnegie skänker bort millioner årligen till bibliotek och andra välgörande inrättningar, emedan han är mån om att få sitt namn annonseradt och emedan han älskar penningen. Hur pass rätt tidningen i fråga har, må lämnas därhän, men nog synes det egendomligt, att den stenrike Carnegie ej vidtagit några som hälst åtgärder för att ställa en institution, som bär hans annars så tillförlitliga namn, på fötter igen. Fordringsägarna tillhöra med få undantag de mindre bemedlade i samhället, och deras rättmätiga kraf uppgå till omkring sex millioner dollars. För närvarande pågå rättsliga förhandlingar mot två af bankens styrande män, och väl vore, om de verkligt skyldiga blefve allvarligt bestraffade. Ty ärliga män ha förlitat sig på den store donatorns namn, och ingen kunde gärna ana, att Carnegie Trust Company skulle nödgas göra konkurs. Det är godt och väl att skänka svindlande belopp till välgörande ändamål, men först borde donatorn efterse, att alla rättmätiga fordringar infrias vid en institution åt hvilken han lånat sitt namn.

Visst är det prisvärdt att upprätta storartade institutioner, där den stora allmänheten skänkes tillfälle att utbilda sitt skönhetssinne och förkofra sitt bokliga vetande, men först bör en donator — under förutsättning, att han är arbetsgifvare — ge sina arbetare så rättfärdiga lönevillkor och förmåner som möjligt. Stanley Field, en brorson till Marshall Field och hufvuddelägare i den stora jättefirman i Chicago med detta namn, skänkte härom dagen $15,000,000 till ett nytt museum i Chicago, allt under det hans egna arbetare få sträfva i tiotal af år för en simpel lön af $40 i månaden. "Det ena skall man göra och det andra icke låta."

Af Marshall Fields egna arbetare har den stora donationen mottagits med beteckande likgiltighet, för att ej säga någonting värre. Ingen känner arbetsgifvaren bättre än hans egna arbetare, och så länge dessa måste försörja hustru och barn på en svältlön, väcka hans donationer, hur storartade och välmenta de än må vara, ingen hänförelse. Och Stanley Field är nog ej den ende, som ger med ena handen, under det han röfvar sina egna arbetares lifskraft med den andra.

Synopsis of Canadian Northwest Land Regulations.

Any person who is the sole head of a family, or any male over 18 years old, may homestead a quarter section of available Dominion land in Manitoba, Saskatchewan or Alberta. The applicant must appear in person at the Dominion Lands Agency or Sub-Agency for the district. Entry by proxy may be made at any agency, on certain conditions, by father, mother, son, daughter, brother or sister of intending homesteader.

Duties.—Six months' residence upon and cultivation of the land in each of three years. A homesteader may live within nine miles of his homestead on a farm of at least 80 acres solely owned and occupied by him or by his father, mother, son, daughter, brother or sister.

In certain districts a homesteader in good standing may pre-empty a quarter-section alongside his homestead. Price $3.00 per acre. Duties:—Must reside upon the homestead or pre-emption six months in each of six years from date of homestead entry (including the time required to earn homestead patent) and cultivate fifty acres extra.

A homesteader who has exhausted his homestead right and cannot obtain a pre-emption may enter for a purchased homestead or pre-emption six months in each of three years, cultivate fifty acres and erect a house worth $300.00.

W. W. CORY,
Deputy of the Minister of the Interior.

Dr. R. Brodie Anderson
Medicine läkare och kirurg.
Mottagningstider:
8—10 f. m., 1—4, 7—11 e. m.
666 Main str. Telefon:
Bredyid Bell hotell. M. 9849.

DR. J. H. O'NEILL
Bostad 646 McDermott Ave.
Telefon Garry 2491
Mottagning hörnet af Princess & Notre Dame. Tider 2—4, 8—9 e. m. Telefon Garry 3509.

DR. T. GOTTSCHE-MOXNES
Skandinavisk tandläkare.
Smärtfriaste metoder under användande af sofgas.
Adr. Dr. Morden,
620 1/2 Main, hörnet af Logan.

Dr. E. R. GRIEVESON
M. A. Oxford, M. B. Ch. B. Edinburgh.
Prakt. läkare och kvinnoläkare.
Specialitet: Barn- och Magsjukdomar, Förlossningar.
Mottagningstid: 9—11 f. m. 1—3 e. m., 6—8 e. m.
Kontor och Bostad:
586 Selkirk Ave. Telef.: M. 2881

H. J. SMITH
Kgl. Svenska Vicekonsulatet
Tel. 832. Bostads-tel. 2037
55 MERCHANTS BANK
WINNIPEG

EVANS
GOLD CURE INSTITUTE
botar patienter från dryckenskapsbegär. Pris $10 pr kur inberäknadt board och rum. Närmare upplysningar lämnas gärna af
EVANS GOLD CURE INSTITUTE,
299 Balmoral St., Winnipeg.

THE DALTON REALTY COMPANY
Tel. Main 1557.
Förmedling af fastighetsköp.
Lån och försäkringar.
507 Main street, Winnipeg, Man.
Telef. 1557 & 1558.

PRIS: $1.50 a $2.00 per dag.
Fri omnibus vid hvarje tåg.
Imperial Hotel
Angus McLeod, James Morton, Ägare.
Hörnet af Main & Alexander,
WINNIPEG.

GOODTEMPLAR LOGEN No. 10 "Framtidens Hopp" möter hvarje torsdag kl. 8.30 e. m. å I. O. G. T. Hall, hörnet af Logan Ave. och Ellen St.
Alf. Egnell, L. D.
72 Boyle St.

MISS DOSIA CH. HALLDORSON
Massage enl. vetenskaplig metod.
Svensk sjukgymnastik och manipulationer.
Diplom från Dr Clod-Hansens Institut Köpenhamn, Danmark.
Ansiktsmassage och Static-elektrisk behandling specialitet.
Suite 312 Kennedy Block, Partage ave. midt emot Eatons.
Kontorstelefon Main 7723. Bostadstelefon Sherbrook 1704.

Bästa Liniment
eller smärtstillare för den mänskliga kroppen.
"COMBAULT'S
Caustic Balsam
Den har ingen like.
FÖR — Den genomtränger, lindrar och helar, och för gamla sår, BLÅDEN — nader och svulster, skaffsår utvärtes, kräfta och likterTANSKLIGA — nar, etc., har Caustic Balsam ingen like som KROPPEN. — liniment.
Vi vilja säga till alla som köpa den, att den icke innehåller något giftämne och är därför oskadlig till utvärtes bruk. Flitigt användande skall bota många kroniska sjukdomar och linimentet lämpar sig utmärkt till utvärtes bruk.
Ett fullkomligt säkert och säkert botemedel för hemsökdomar, bröstkommor, ryggvärk, svickningar, svulster, difteri, lungsjukdomar, rejmatism och styfva leder.
Afslappnar ömheten, styrker musklerna.
Cornhill, Texas. — "En flaska Caustic Balsam gjorde mera godt för min rejmatism än $130.00 betalda i doktorsräkningar." Otto A. Beyer.
Pris: $1.50 pr flaska. Säljes af apotekare eller sändes af oss pr express mot förutbetalning. Skrif efter broschyr "K".
THE LAWRENCE-WILLIAMS Co.
Toronto, Ont.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson,
McArthur Bldg., Portage Ave.

P. E. Hagel
Legitimerad advokat.
Kontorstelefon: Main 7018.
Bostadstelefon: Main 8365.
601 Union Bank Bldg., Winnipeg.

G. S. Van Hallen
Advokat och
PATENT SOICITOR
Telefon Main 5142. Privat 2357
413 McIntyra Blk., 4th Floor,
416 Main street.

D. R. C. MACLEAN, L. L. B.
ADVOKAT och SKÖTARE
NOTARIUS PUBLICUS
Pengar utlånas mot första inteckning.
Phone: Main 4720
201 McArthur Block, Wpg.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGS BYRÅ
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris
HYRKUSKVERK
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 2152
Bostadstelefon: Garry 2151
Bardal Blk., 121 Nena St.

TEL. 1239
Clark Bros. & Hughes
BEGRAFNINGSBYRÅ
566 Portage Ave. Steele Block

EDGAR & SWANSON
— LIKBESÖRJARE —
Phones:
OFFICE: Garry 375
D. W. EDGAR: Main 8647
G. W. SWANSON: Garry 327
398 Logan Ave., Winnipeg.

CLARK-LEATHERDALE CO., LTD.
Begrafnings- & balsameringsbyrå.
Ny präktig lokal.
D. J. CLARK, Manager, förut den förste i den nu upplösta firman Clark Bros. & Hughes.
Telefon, M. 8221. 222 Kennedy St.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
COR. WILLIAM & SHERBROOKE
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e. m.
Garry 320.
Bostad: 620 McDermont Ave.
Garry 321.

Svensk Läkare
Dr. C. E. Johnson
Kontor: 678 MAIN STREET
(Ingång i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till vänster.) Nästa intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon Garry 4284. Timmar 1—4 e. m., söndagar 3—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 160 Cathedral Ave. Tel. 5319.

DR.
S. C. PETERSON
Svensk läkare och kirurg.
Kontor:
Hörnet af Main och Market Sts.
Telefon:—7922.
Bostad:
96 Dagmar St
Telefon:—6362.
Timmar:
1 till 4 och 7 till 8 e. m.

MARTYN F. SMITH
TANDLÄKARE.
Fairbairn Block, cor. Main & Selkirk.
Specialist i plombering, "Crown" och "Bridge" arbete. Absolut smärtfri tandutdragning. Ingen värk eller gomsvullnad efteråt.
Kontorstelefon 6944.
Bostadstelefon 6462.
Öppet aftnar 7—9.

GYNNA SVENSKA CANADA TIDNINGENS ANNONSÖRER.